

สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

บทละคร ร้อง เรื่อง คำราชาธิบาย

(พระศรี รจนา สำหรับละคร หอสมุดนิพนธ์)

ร.ศ. ๑๒๘)

ตัวละคร

- ๑ หลวงพิไชย นายโรง อายุ ๓๔ มีวิชา
แต่ ชื่อนี้ เขาไม่ รู้ ประมาณ ตัว
- ๒ ชุนโงม อายุ ๓๕ มีความรู้ ฉลาด แต่ใจ
มัก มาก
- ๓ ชุนพัฒน์ โภครักษ์ อายุ ๖๑ เป็น คน อย่าง
เก่า ถือ ตัว
- ๔ ชุนพัฒน์ หัว อายุ ๗๒ โงงๆ เหลวๆ อย่าง
ตา เปื้อน ขาว

๑

๒ ดัดดกรวม

๕ ข้าย ปัน บ่าว หดวง วิไชย อายุ ๒๒ ทดง

คดอง ฉดาด แต่ไม่มีวิชา อไร

๖ ข้าย เหม่นคนรท หดวง วิไชย อายุ ๔๐ เห้อๆ

อย่างไพร ไชด

๗ พ่อ พด ครอบเณ แหวน เพชร แด นาย สาระวัด

หนุ่ม หง คู้

๘ หมอ ความ ผู้ใหญ่

๙ นักการ ออกแก่ๆ

๑๐ นาย ลูก จันทร นาง เอก อายุ ๓๒ ฉดาด มี

ความรู้ ส้ม ตัว

๑๑ อเมยก บ่าว นาย ลูก จันทร อายุ ๑๒ เขต

เลขห้อง

เขตราชเทือ

เลขหมู่ ๘๙๕.๙๑๒ ๑๒ จำหรัค ลูก ส้าว รุณพัฒน์ โภค อายุ ๑๗

น ๒ ๓ ๔ นค

เลขทะเบียน

๒ ๑๒๖ ๓๗๐ ๔๖.๔๙๑

เรื่อง คาราคา ซึ่ง

๓

ตำรวจ มากแต่ไม่มีใคร ฆาต

๑๓ ชื่อ เตียว ลูกสาว เป๊ะ หัว ชุน พัดนี้ อายุ ๒๓

ซึ่ง เหว่ ใจ นี ไสยไฟ

๑๔ แม่ พักทอง เจ้าของ ร้าน ข้า อายุ ๔๐ ที่น

ที่ก เจ้าบุญญา

๑๕ แม่ แฝง น้องสาว แม่ พักทอง อายุ ๑๙ ข้าๆ

แต่ใจ ฟุ้งๆ เพ้อๆ

ชุดที่ ๑

(ถัดกรรม) ฉากใน หอ หลวงวิไชย ศัสดกรรม

หลวงวิไชย

กระบอก ๑ (วิไชย) โสย คับ

อก, คับใจ, กระไร หนอ โทษคุณ แม่, แด่คุณ พ่อ,

ก็ใช้ที่ ท่าน รัก ลูก, ปลุก ผั่ง, โดย หัวดี คิด

๔ ดัดดกกรรม
ให้ม้, คู้ชม, ส้ม คักคัก กัน ทั้ง ถาม เรา, เจ้าตัว, กัด
ไม่ชอบ เราเอง ชอบ, เต็มจิต, ไม่บิดผัน ใครจะ
จู้, ดู, ถู, แม่, ถู, จันทร ว่าจะมี, เทศน้ำ, มหา
สะเดา ถู, พระยา, ไม่เห็น หน้า, ก็ กัด คาค คง
ฉลาด, ส้ม สัก, ไม่คู่กัน ด้วย ก็ ด้วย, สดวก ก็
สาว, รุ่งราว เรา เมื่อแรกเข้า, หอ ดู, ไม่ สู้ เดว
พอเซย ชม, กดม กัด, ชน ชัด เดียว นิด, พิศ
ส่ง, ดง เดว โกรธ หึง, ไม่เป็น หัว, ไม่เป็น เซว
เห่, ชุ่ม ยอ, อระ เหว, เหว, เป้ว จริง แม่ จำ หวัด,
ดู, ชน พัด, โภค รักษา เขา ได้ก กว, ดี กว, ประ
ส่า หึง เมีย ของ เรา, ได้เหมือน เขา, งาม เพรา
พัว น่าจะยัง, ชน น้, สู้, ส่า เร็ง เล่าให้ พัว,
คดั่ง เหม, ว่าเรา รัก กะเบียด กะดัก, ผัว มี หน้า,

เรื่อง คาราคาซัง ๕

จำจนเหตัง ไปดำเขา,เอาเฉยๆ,เพี้ยเปิดเบ็ง จังเลี้ย
เซ็ง,ชวดคบ,ประจบประแจง ไม่ได้รัก,ตักนิก,
คิดปราณี ถูกเขาดู,มีจำน่า,ตักแต่ง หน้า
๕ ๕ ๕ จมดม,ยมแสดม,แกมแต่งแดง ดูเด่นม่ง,ตังรวง,
คอยแวงกัน พุดจาเด่น,เห็นใคร,ก็ไม่ได้ จะ
เกณฑให้,เป็นถกร,เหมอนนอนฝน คลั่งเข้าพระ,
เขานาง,ไม่วางวัน ชมแม่พัน,จับเพอะ,คำเปอะ
ตาย เป็นมนุษย์,ก็ตองตุด,แต่ใจบ้าง นี่จะ
กาง,แผนไม่พับ,ขยับขยาย ชนไม่เมียง,เดียงเร้น,
เห็นจะตาย เพราะฤทธิ์ยาย,แม่เลื้อ,เหลือบอง
กัน ๖ ๑๘ คำเจรจา (บันพันเลี้ย ขณะนั้น
อ้ายบันนำวเข้ามาเยี่ยมๆ มองๆ พังนายเด่นถกรตัก
ใจ จนนายแถไปเจอ เลี้ยงทำอื่นไม่รอด

๖

สัตว์กรรม

เลยเข้า มาต่อ พลอ ประจํา ประแจ

นาย ก็ บิด โน่น

บิต น้

ครั้น มัน แทะ ถูกใจ ทางโน้น ทางนี้ เลย ถูก

อารมณ์ กลับได้ ใจ ช้าย บั้น

เด่มอ เกลต สนิท กระ

ซ้ กระ ซ้อ ซยาย หลุดๆ ออกมา

กดย เป็น นอก มัน

ไต่ๆ ว่า ชยาคได้ แม่จํา หวัด ถูก ล่าว ชุน พัดมัน ช้าย

บั้น ว่า มันไม่รู้จักชื่อ แต่ มัน รู้จัก ถูก ล่าว ชุน พัดมัน รับ

จะเป็น ชุระได้ หลวง วิไชย ว่าได้บน ขยาย เขียว ๑๐ ซึ่ง

ให้จัดการ ล้อให้ตาม มา เพราะจะ ขอ ชุม พัดมัน ที่

ไหนจะให้ นัด กัน วันที่ ๗ ก็ ทน ข้าจะให้มา พบ

กันชิม ประจํา ก้อน ก็ได้ หลวง วิไชย ตรอง แล้ว

ตรอง เอา เลย ยอม ตก ลงให้ ช้าย บั้น จัด การ ด้วย

อีก ซา หนึ่ง ขณะ ปฤกษา หา ฤก กัน น้ นาย

ถูก จันทร์ มา แอบ พัง ชยู่ ได้ ยิน หมด ใน ที่ ลุด หลวง

เรื่อง คาราคาซัง

๗

วิไชยจะใคร่พบ ก่อน คำวัน นั้น นัดพบกันที่ร้าน
แม่พักทองข้างบ้านขุนพิณ โภค เพศเก้าโมงคำ
ย้ายบ้านก็ตาไป)

๘ บิน คดง นอก ๑ (วิไชย) เรา เตี้ยเตี้ยว, บน
ยาย เขียว, ถึง แปด ร้อย ทั้ง อ้อย ด้ร้อย, ดำระแน,
แพ้อ้าย บิน จะบอก เด็ก, เอ๊ะกะเหวัก, ไม่เป็น อัน
แม่ ล้อ ประชัน, ล่อง ขา, ทำชอบ กด ถึง จะ เตี้ย,
ถึง ลิน ห้า, ก็ กด เตี้ย จะได้เมี่ยง, ส้มรัก, เขา ลัก
หน ต้อง ฟัง แห้ง, แพร้ง ภาว, แก้ว ร้อน รน จึง
จะ พัน, เล็ด ตก จันทร, บับ คิน เพ็ญ ๒ & คำ เจริจา
(ครองจะเข้า ตัก ด้บให้ แม่ จำ หวัด พักเพื่อง สมอง อยู่,
จำเพาะ นาย ตก จันทร ทำไถด เต็น มา ถามว่า ทำไมคุณ
มา นั้ง อยู่ คนเดียว หดวง วิไชย ไหว แก่ ไป ต่างๆ

๘

ดัดดกรรม

ถูก จันทร ทำไถด เขาใจ คัด ค่อ ถาม คำ วัน นมราช
การ จะต้อง ไปไหนมั่งไหม ถ้าได้ อยู่ บ้าน จะชวน
สอนให้ เล่นไฟ เบ ซิก หดวง วิไชย บอก คิด ราช การ
ดัก ๑๘ อย่าง กว่ ๆ อยู่ ไม่ได้ ถูก จันทร แค้น ก็
แค้น แต่ ทำ หน้า ชน แถ้ง ดักดี ดั่งแกง ทาง โน้น ทาง น
หดวง วิไชย เคย โม โด โม เก เลียง หัน เข้า โรง)

ขวัญ อ่อน ๑ (ถูก จันทร) หดวง วิไชย, นี้ มี
ใช้, เจ้า ชู ฐ เป็น เจ้า ชู, จำ อด, ต้อง บวช เดี่ยว
จับ คา มื่อ, ท่อ เท่อ, ไป เจอ เมีย จะได้ เห็น, จะได้
เช็ด, ให้ เช็ด คุณ อี แม่ จะ ด้อม, ปดอม ทำ, เป็น
จำ หวัด ไป ดักดี, วั่น พัก ทอง, แต่ ดอง ทุม จำ หวัด
มา, อี แม่ จะ ดำ, ให้ หน้า จุ่ม อ้าย ปั่น ดุ่ม, มระดี,
ตัว ด้น จะ เช็ก หวัด, ให้ ฐ ตัว, กตัว ฝ มีม คง

เรื่อง คาราคาซัง

๘

ไม่หือ, บัด ชบ, ซ้ำ ชบ ชัน อื่น เขียว แก่, แม่ ล้อ, มือ
ดำ คัญ จะ ต้อง กัน, มัน มี ให้, เล็ดออกไปมา ข ๖ คำ
เจรจา (ว่าพลบ แล้ว จะ ต้องไป เตรียม ตัว เข้าโรง หวดง
วิไชย แต่ง ตัว ลอย เก่ เปร ออกมา)

สดา ยง ๑ (วิไชย) หนอย รู้ เท่า, เราก็ บุญ,
คุณ ถูก จันทร เขา แต่ วัน, หึง ข้าง ๆ, เหมือน อย่าง
บ้า อ้ายป็น นิด, จำ หวัด ของ ฟ, คั้น นี พา พบ
กัน หน้า, ว่าง พัก ทอง, เรา ต้อง เตรียม เดี๋ยง แต่
พลบ, หดบ ชุก, อยู่ กู้ ก้อชอบ สอง ทุ่ม ครึง, จึง จะตอบ,
ทำ เจียม เจียม ไป ท นน, ชน เนิยบ, ต้อง เนิยบ เนิยบ
ควร เนิยบ ๆ, คี กิน, ปล้นไป ชม ข ๔ คำ เจรจา
(ก้อ ร้อ ก้อ ตึก นาย ถูก จันทร มา แอบ ดู ว่า จะ ถ้อ
เด่น ก็ ออกมา ขัด คอ หวดง วิไชย คชิต คชองไป

๓๐

ข้า ร้าย

โตโป เตเข้าโรง

นาย ลูก จันทร โหให้เฮว !)

บิด ม่าน

ชุดที่ ๒

(ข้า ร้าย)

ฉาก ถนน หาดวง หน้า ร้าน แม่ พัก ทอง
ชาย เข้า แกรง ตัว ดกร มี พด ละคร เวณ

คดก หัว เราะ ๑ (พด ละคร เวณ) กุ ค้อง เกณท์,
คเวณ ถนน, คนใจเด็ด พ่อ แหวน เพชร, เชนยไม้ ไม้,

หตมใน ร่ม พระ ที่ กระ จด, วิดตร ผ่า ดิบ, ร่ม บรรทม

เหวย เข้า กะหรี, ดิมถม, ไคร ดม มื่อ ถึง แถ่น จน,

ชอก ถนน, เรา คนเด็ด แหวน กอย เพชร, เกง แพร

ยาว, ไม่ ทาว ถือ เตื่อใน ฟอก, เตื่อ นอก แบ, แพร

กระ พื่อ พัน คอ อื่อ, เกอกแตะ, แฉะๆ เต็น คาค

เข้ม ขด, หน่ง ตะ เข้, เก กอ รือ ฉ่าย ด้วชัย คอ, ทอง

เรื่อง คาราคาซัง

๑๑

แซ่, แด่ แผ่น ๆ พระรูปนิเก้อ, เพ้อ บ่อ, ห้อย คอ เพี้ยน
จาง ก้าไห่, ยังใจไม่ เก้น, ร้อย สดางค์ ดับ นุ หรี,
ซึกะ แรท, ฮ้อ, แร่ค แหถม ดุม สดัมป, ชันโน, เห็น
ใหม่ ท่าน เตะ ดุม เพชร, บ่อ ตะไ้, โก๊พอ การ กลัก
ไฟฟ้า, หน้า บาน, แกร็ก จูดยา สรวม หมวก ดัก,
กะ หลาด เขียว, ไคว่ เกียว ฌัม เป็นได้ รับ, มือ เจ็ง,
ถ้า เก่ง กว่า วิทยนตฺตณ, ปั้น เข้า กรอก, ซอก บ่า ซ้า
ดัก ครู่ ก้า, ออก ทางอื่น, ไม่ ถน เอย ๗ ๑๐ คำ เจรจา
(นาย ลูก จันทร กับ อี เบยก เด่น แอม มา พ่อ แหวน
เพชร แอบไป เดียบ เคียง นาย ไหว ทิน ทำ พด กะ บ่าว
ชอก ช่อ ท่าน ชน นัน ท่าน หลวง นี ท่าน พระ โน่น แต่
ตะ ถวน ตำระวัด แหวง ตำระวัดใหญ่ เจ้า กรม ปลัด กรม
กอง ตระ เวณ ทั้ง โขยงเพือน เดยเบิด เข้าโรง นาย ดู นาพิกา
สอง ทุ่ม เกือบ ครึ่ง)

เอวบาง ๑ (ลูกจันทร์) นี่ยังไง, อ้ายปิ่น,
 แม่นมันนัด อีจำหวิด, กะต๋มมนุษย์, ยังมุดหัว ยังไง
 ซุน, เจ้าชู๊บ้า, ไม่ตามัว เลื้อกมายั่ว, แม่เลื้อ,
 เป็นเหยื่อเรา ที่จจะรู้, คูณิด, ชนิดเท่อ ตี้แต่เท่อ,
 มื่อทอ, หือก็เป่ล่า รอกนยาม, ตามกำหนด, เป็นหมด
 เค้า ทำใจเบา, ค่วนถ่า, ทำไม่ดี ๗ & คำเจรจา
 (เมื่อยงูอยู่พอ แลเห็นหดวงวิไชยเดิน ร้องถกร หิง ๆ มา
 ก็ดีใจ ตั้งบ่าวให้เอาผ้าคลุมหัว หดบเลี้ย ท่าน
 หดวงเรียกอ้ายปิ่น ๆ ก็ทำหีบ เลี้ยงบ่น กะบ่าวเดิน
 ไถ่ไปทางมืด ๆ ว่า “เง หนะ นินาย ปิ่น ว่า จะไป
 ตามคุณ หดวง ก็หายไป เดี่ยวคุณ พ่อกลับ ก็
 เกิดโศกนี้” หดวงวิไชยยังท่งใหญ่)

มอญตูดาว ๑ (วิไชย) เหลวเสี้ยได้, อ้าย
 ปิ่น, นั้นจำหวิด มาเหมือนนัด, แต่อ้ายปิ่น, มัน

เรื่องคาราคาซัง

๑๓

กตัญญูนี้ ไปทางโน้น, ช้างเราโง่, มาทางนี้ จะ
ดุ่ม ดี, ดุ่ม ห้า, ว่าเข้าไป จะ กระ ดาก, ปากไว, ไถด
ร้อง กตัญญูบ้าน, ร้าน ช้อง, มอง กันใหญ่ ทั้ง
รู้ คึก, ทักทัก, หนักในใจ ดิบ เบี้ยไถด, มือ ท่านว่า,
ซ้ำ เป็นการ ข & คำ เจรจา (จะใคร่ เข้าไป หา
ก็ เต็มใคร่ คร้าม ก็ เต็มคร้าม ตะดำ ตะดัก บ่น ฐีกา แต่ ว่า
บัน เหวด ได้ๆ ตก ลง ว่า จะ หวด รับไป ตาม เคย หลบ
เข้าโรง ทนไต่ นั้น ขุนโจม ออก มี คน รดตาม)

นาค บริพัทธ์ ๑ (โจน) แม่แฝง นั้ง, พัก ทอง
นี่, มี แม่ สื้อ ให้พา ปรีธ, ไป เบื่อ, คึก แกว ๘ ถาน
นิไธย เขา, เจ้า มารยา, รั มา นาน ต้อง คิด อ่าน,
อุ้ม ส้ม, ชุ่ม ถาย โน่น ๆ แน่, แอ้อ้าย เหมน, เห็น
แม่ ถ้า (เหมน) ขอรับ ขอรับ, ขยับ ทำ, จะ ว่า ง่าย

บ่าวอีกคน, ไม่พั่น ผม, ตม ตกาย (โจอม) เต็กนะหว่า
 (เหมน) อุบ้าย.ร้ายจริง ๆ ข & คำ เจรจา (ขุนโจอม กราก
 ตรงเข้าไป กอดเอาหัวชน ขอโทษ ที่ให้ หล่อนต้อง คอย ถูก
 จันทน์ นึกว่า ผัว จับข้อ มือ ไว้แน่น บบ เสี่ยง พ้อ ให้ ทั้ง เมีย
 หลวง ขุนโจอมก็ ว่าฉัน จะฟ้อง อย่า คำ เมีย หลวงกุดม กอด
 รัศ ชวนไป ตัก ก็ ตก ลงกระชับให้ บ่าว กัดบ บั่น ขุนโจอม
 กอด มา พอ ถึง ที่ สว่าง มอง ดู หน้า ไม่ใช่ ผัว ก็ สท้านใจ
 ปลดปล่อย มือ แทะ ฮึด ฮึด ไม่ ยอมไป ขุนโจอม ก็ ตก
 ญ่ ญ่ ญ่ กัง จะ ร้อง ก็ กัด ขยาย เด่น กัน ฮึด ฮึด ๆ
 อยู่ วิม ถนจน จน จะ ถึง รก ขณะ นั้น หลวง วิไชย
 พั่น เสี้ย คำ อ้าย บั่น ว่า ตาม ไม่ พบ ตรง มา เห็น ขุนโจอม
 ปล้ำ ถูก จันทน์ สบต เข้าใจ ว่า นักแดงดี แอบ มา สรวม
 คอ จะ พา แม่ จ้า หนี ไป กิน เปตา ดาด โทษะ ตรง เข้าไป ว่า

“เอ ช่ม เห่ง กัน ยัง ไฉน หว่า แม่ จำ หวัด นิด จะ มา พบ กัน
กัน นี หนะ” ชุน ไฉน เห็น หลวง วิไชย ก็ กระ ดาก เกียง
ว่า “แม่ แม่ แฝง คน รัก ของ ผม ต่าง หาก เขา นิด ให้ ผม มา รับ ไป”
หลวง วิไชย ไซ้ ว่า จา โทษะ ว่า “ซี หก ถ้า แม่ แฝง แม่
แฝง แล้ว ทำ ไหม เขา จะ ด้ มัด หล่อน ชื้อ แฝง ฤา แม่
จำ หวัด ?” กราก เข้า ไป ถาม ลูก จันทร ที่ เมื่อน หน้า
ก็ ไม่ ตอบ เถย งัด กัน จน ต่าง คน ต่าง วาง มือ ลูก
จันทร โกรธ เต็ม แต่ ถัด มา ผลัก หลวง วิไชย เกือบ
ล้ม ตะกุก ให้ เอา จึง ต่าง คน ต่าง ตึง)

กระหนว ๑ (ลูก จันทร ร้อง ให้) แค้น ใจ หาย,
เจ็บ อยาย, และ ชาย หน้า ก็ เพราะ ผัว, ชั่ว ชั่ว, บ้า ผู้ หนี
ตาม มา จับ, กัด บั ร้าย, ผู้ ชาย ชิง อ้าย ชา คี กัง, กำ
ทวง, หลง ผิด ตัว ทาน หลวง นิด, อี จำ หวัด, แค้น

มัด ขบ อีเฒ่า ตลบ. แดง หับ, มา จับ ผัว กัด ข้ำ
 ร้าย, ช้าย ห่า, ทำ หน้า กัด ขน ชื้อ บุษ, ดุด จะ ชั่ว,
 เหมือน คัว แมง ๗ & คำ เจรจา (ร้อง ให้ ฟัน เตี้ย
 หลวง วิไชย ก็ เก้อ แก่ คัว หา ความ เมีย ๆ ยืน ยืน หนัก เข้า
 กัด ขา ขย เก้อ เกิด ให้ ไป บ้าน รับ ผิด ชอบ ขุน โจม
 ก็ ขอโทษ ทั้ง ผัว ทั้ง เมีย พัก ทอง ได้ ยืน เสียง เอะอะ
 ออก มา พัง เตย ค้าง เรียก โปติศ ว่า ใคร จะ มา ตัก
 นื่อง ดำ เจ้า ชู้ สอง หนึ่ง ทั้ง แม่ เลื่อ กำ กัน เตย เตย
 เข้า โรง แด้ว พด ตระเวน มา ถาม พัก ทอง เล่า
 ให้ ฟัง พด ตระเวน ถาม ว่า ก็ แม่ แฝง ไป ไหน ก็ ว่า
 อยู่ เป็น แต่ มัน จะ พา ไป เรา เคย ดัธ ว่า จะ จับ ไม่
 ได้ รอ ไว้ ให้ โจ่ง เตี้ย ก่อน พัก ทอง เตย เอ็ด แเป็ด ๆ
 ขณะ นั้น มี เด็ก ขน แอบ เขา นก หวด มา บ่าว แหวด พด

เรื่อง คาราคาซัง

๑๗

ตระเวนไกรธ มอง เห็น เด็ก ก็ จะ ได้ จับ

พักทอง

ก็ เรียกไว้ เด็ก ก็ ถ้อ กำลัง เหวะเห่ (

บีคี่ ม่าน

ชุด ที่ ๓

(ขยาย คม)

ฉาก อย่าง ชุด ที่ ๑ คบถกรรม

หลวง วิไชย หน้า ตั้ง กับ ขุนโสม หน้า เรือ

อม เมียส์ ๑ (โสม) ผม ผิดจริง ๆ, ผู้หญิง

ให้, ผมไป รับ แต่มัน ลับ, ตัวไป, ไซ้แม่ แผลง ไม่

ตั้งใจ, จะ กะตึก, กิด พดิก แผลง ดู หมิ่น แก่ตั้ง, เมียได้

ทำว, ผม หนาวใจ จึ่ง มา ง้อ, ขอ รับ, ประทานโทษ

ท่าน หลวงโปรด, เวทนา, ษมาให้ ตั้ง แค้น, ผม มิ ขอ,

ทำต่อไป จะจำไว้, หลาบ หวัง, รวง คน (วิไชย
ครอง) แก่ ทำ ผิด, แก่ ต้อง คิด, แก่ ผิด ร้าย จึง
จะ หาย, มาด หมาง, ถบ ถ้าง ผด (จม) พอ ผดของ, คุณ
ได้, ตั้งใจ ทน จะ ทำ จน, พอใจ, ไร่ มารยา ข ๖
คำ เจริญ (หลวง วิไชย ใจความในใจให้ฟัง “ฉัน
จะ แก่ หน้า ชุ่มเมื่อยฉันให้ กตวิ จะนึกไป ดู ฤๅ คร แรก มัง
ชาวัน คำ พรุ่งนี้ แก่ เขา รก มา หน้า บ้าน สอง ทุ่ม
ทำ 1 ลอม เป็น ฉัน พา แม่ ดู จันทร ไป ฉัน จะ ทำ
ไป เจอ แก่ๆ ซัด ว่า ดู จันทร ให้ มา รบ ” รุน โจม
เกรง นาย ดู จันทร จะ โกรธ หลวง วิไชย รับ ผิด รับ ชอบ
หมด ก็ จำ รับ ขณะ นั้น พอ อ้าย บั่น ไผ่ เข้า มา หลวง
วิไชย ร้อน ร้อน รน กตวิ อ้าย บั่น จะ รยาย ขน เคย ขอ
โทษ รุน โจม ออกไป กับ อ้าย บั่น ข้าง นอก ทันใด

นั้น นาย ถูก จันทร ออก มา ชุนโจอม เห็น ก็ ลง กราบ
ขอโทษ ถูก จันทร ว่า ถ้า จะให้ยกโทษ ก็ ต้อง ทำ
ตามใจชุนโจอม รับ ถูกจันทร บังคับให้บอก ว่า เมื่อ ก็น
หลวงวิไชย พุดจา ว่าอะไร บ้าง แด มาทำไม ชุนโจอม ว่า
มาขอโทษ แด ชื่นม แหมไม่กล้าบอก ถูกจันทร ว่า
ถ้า กระนั้น ก็เสียสัตย์ จึงจำบอก ถูกจันทร พน
เต็ม ที่)

กลุ่มโปง ๑ (ถูกจันทร) ขอบใจ นัก, เกอะ
ฉันจัก, ยกโทษให้ แต่ ต้องใช้, ท่าน มั่ง, ดั่ง จะ ว่า
ฉัน มี คู, อยู่ ก็น, ด้วย ก็น มา เดียว น บ้า, ถา ผู้
หญิง, จะ ทัง เมีย ยาม พรุ่ง น, หลวงวิไชย, เขาได้นัด
อี่ จำ หวัด, ตามไป, จะได้ เสีย ท่าน ชุน ดัก, ถัก เค้า,
ไปเคต้า เคตัย เหม่นจนไก่อ่ เกตัย, เมีย ผัว, ชั่ว เมื่อไร ฯ

๔ คำ เจริญ (ขุนโจม อีก อัก แต่ คำ ขอน นั้นเหมือน
พาย เรือ ตาม น้ำ ตก ลง รั้ว คำ แล้ว ก็ หนี ไป ถูก จันทร
ก็ เข้า เรือน หลวง วิไชย เรียก ข้าย บั่น มา คำ เช็ด)

ฝรั่ง คง ตัด ๑ (วิไชย) นิด เก้า ห่ม, หนี มิ่ง
ต๋ม, ไป สำน ยาม ชาติ ขำ สำน, เซ่อ ขำ, เหมือน
น้ำไม้ (บั่น) สอง ดัน ก็ รั้ว, พลาด มั่ง, ทำ ยังไร แก่
ตัวใหม่, ฝรั่ง น ยาม, ตาม คุณ เถย (วิไชย) เออ ชื้อ ไหว
(บั่น) ตาย จริง ไม่, ได้ ตาม ชาติ ถูก ขุน พัดมัน, และ
ขย่ำ วุ่น, เถย คุณ เอย ผม แค้น คุณ, ขุนโจม, อยาก
โถม เพี้ย แอบ ไป เตี้ย, อี แผลง, แย่ง กิน ดอย (วิไชย)
ถูก ชอบ, ดอย เถยว, เกยว สี หวา (บั่น) ผม ข ขำ, อี
พัก ทอง, คำ คดอง พดอย คุณ หลวง ขอ, พอ บรรจบ,
ให้ กลับ รอย ผม จึง ค่อย, ไต่ ตาม, งาม ชอบ กด ข

เรื่อง การคาราคาซัง

๒๑

๖ คำ เจรจา (ตก ลง ให้ ไป ตาม พัก ทอง มา ท่าน
หลวง ขอ เขาก็ คำนถัด คุณหญิง ท่าน หลวง ว่า
จะหา ที่ให้ อยู่ ต่าง หาก จึง ยอม ด้วย ถัด จะ ตาม
ขุนโจมไป ท่าน หลวงถาม ว่า รู้จัก อ้าย ปั่นไหม ก็ ว่า รู้จัก
แต่ก็ ถาไป ท่าน หลวง ซัก อ้าย ปั่น ๆ ชมโฉม ถูก
สาว ขุน พมพ์ ส่วย นัก ส่วย หน้า นิด จะ ตาม พรุ่ง
นี้แน่ ถ้าถึง ว่า เพื่อน นาย ลูก จันทร์ แก่ถึง โผล่เข้า
มา ขัด คอ เคย ต่าง หน้า เจอน คุณ นาย ทำ คำ อ้าย ปั่น
เย้ย ผัว ถ้อ ถ่น)

ปิด ม่าน

ชุดที่ ๔

(สิ้น หน้า)

ฉาก อย่างชุดที่ ๒ ตัวละคร

มี อ้าย ปั่น

ได้ควาย ๑ (มัน) ข้างไม่ได้, ต้องไปบ้าน,
 ท่านขุนพัฒน์ ยามหนึ่งนัด, ไม่เหมือนว่า, ถูกดำเป็น
 ตั้งตัวสาว, แล้วอ้ายบัว, หนาวเหลือทน ไม่ยอม
 จน, จะต้องแย่ง, อีแสงปดอม เขาไปชม, ส้มสุ,
 คู้ อ้ายปั้น อีพักทอง, ครอบไม้ทั้น, พ่อปั้นหอม
 เงินก็ได้, เมียก็ได้, ไม่เกรียมกรอม ขุนโคมค่อม,
 ค้างเค็ง, เลี้ยเข็ง กุ ๗ & คำเจรจา (พ่ออ้ายปั้น
 เข้าโรงแล้ว ย้ายเขี้ยวพาแม่จำหัดออก)

ฝรั่งเทศตัด ๑ (เขี้ยว) สองท่มแล้ว, ไม่
 แดงดำ, แม่จำหัด อย่าอุทัก, สักเห็นสักทัก, ออก
 ดู หลวงวิไชย, ใจเด่น, สุดเห็นดู จะชูป
 เลี้ยง, เคียงคู่, อยู่ด้วยกัน (จำหัด) เขาพูดเด่น,
 จึงไม่เห็น, มาคอยรอ กรรมละอยู่, รู้ถึงพ่อ,

ด้วย หุ่น หิน ตาม จันได, ไป บ้าน, ประจักษ์ ครัน
 คง ดี วัน, แทบ ตาย, อาย เขา แบน ข & คำ เจรจา
 (ขุนโจม ปลอม ทำท่า หลวง วิไชย ออก มา ทัก ยาย เขียว
 กอด จำหรีด รับไป ตั้ง ยาย เขียว ให้ ตาม ไป เขา นั้น
 ที่ ตึก (ตึก หลวง วิไชย) พรงี้ รับ เข้า โรง หลวง วิไชย
 ออก)

ประเทศ ๑ (วิไชย) ขุนจรรไร, ใจไม่ มา,
 เหมือน ว่าได้ ทำ หลวง ไท, หลบ หัว, แล้ว ชั่ว แสน
 ฤๅ ถูก จันทร, ฐิติน, หุ่น หิน แค้น เคย เพี้ย คำ,
 บร่ำ แปรวัน, แค้น กระ เจิง ฤๅ โม โด, โม เก, เล่น หี โนม
 อ้าย ขุนโจม, ทำ พิศ, ด้วย ฤทธิ เหล่ง ชิง เมีย เปตา,
 เรา เขย, จะ เลี้ย เข่ง พา เต็ด ต, เป็ด เป้ง, ไป ตาม ไค
 ล่อง ท่ม กว้า, เวตา ยาม, คว้าม ที่ นิด แม่ จำ หรีด,

ก็ จะ มา, ข้าไม่ไหว เอ่ คุ่ม ๆ, คุ่ม ชัน, จริ่ง นันใคร
 ชน โจม ไซ้, ตะ กะ มัง, เจอะ จัง ตะ ๒ ๖ คำ เจรจา
 (ตรงไปทักชนโฉม ๆ ก็รีบ ว่า ขอรับ เลย ด่า ลูก
 จันทร เอ็ด ครน จำ หวัด นึง ก็นึก ว่า กตัญญูใจ ฤทธิ์ ห่วง
 จำ หวัด เลยรีบเดินเข้าโรง ข้าง จำ หวัด ผิดใจ ก็ สบัด)
 เป้าไม่ไม้ ๑ (โจม) หวัด อย่า คิด, ผิด ตัว,
 กตัญญู ๆ เพื่อน นัน เมาร, มายละ, เดิน เปะปะ ก็
 ถ้อ ถ่น, เป็น ที่, ดีไหม จะ ไปเถอะ นะ, รก อยู่ นั้น,
 เคียด นันโย (จำ หวัด) หลวง วิไชย, พดไว้, ให้ เหมื่อน
 พุด อย่า บิด ตกุด, เข เก, เกดไถถ นัน ตาม
 มา, ก็ ประ ส่า, ที่ เชื้อใจ ว่า จะ ได้, พัง พัก, รัก กัน
 จริง (โจม) เป็น แน่ พี้, ซาคิน, ไม่มี หน่าย สดอง
 ส้มค, รัก จน ตาย, ทง ชาย หญิง ถึง มิใช่, หลวง

เรื่อง คาราคาซัง

๒๕

วิไชย, ไช้จะทั้ง นั้น รัก ยิ่ง, กกว่า คุณ หลวง, ไช้ ถ่วง
เกิน ๗ คำ เจรจา (จำ หวัด ปลาดใจ ถ้ามว่าใคร ก็
บอกตามจริง ว่า แดน รัก จึง ตกเค้า มา จำ หวัด ตก
ใจ ร้องให้ ก็ ปลอบ จำ หวัด โรเรใจ อ่อน เลย ชล
เข้าโรง อ้าย ปั่น พา ลูก ลาว ชุน พัดมัน อ้าย คุดม
ศรี สะ ออก มา)

ศรี สุดา ๑ (ปั่น) อย่า หน้า ตน, ยืน คอ, ดวง
ฉัน เยี่ยง พัน, จัน ก, รหกร เห็น น้ำ ชู หัว,
ผัว ชุน นาง, อย่าง จะ เขียว ชุน เวอ เหาะ, เคาะ เด็น,
เกิน แผ่น ดิน ชุน พัดมัน พ่อ, พนอ เอยง, แม่ เพียง
นี้ ไม่ ควร ที่, ไศกร, ทำ ตา ปลดน หลง บ่น
อูบ, ท่าน จะ ชุบ, เน้น กิณะ วินทร นัง นอน กิณ, อุดู, ตาม จู
ใจ ๗ ๔ คำ เจรจา (ลูก ชุน พัดมัน ตก ออก ตกใจ

ต้ม น้า ห้า

อ้าย ปั่น ปดอม

หลวง วิชัย ทเล็ก ทดาก ส่วน มา)

ตาม เถว้า

(វិធាន)

เต๋อ จันทร, ชน

អាក្រក់, ក៏ បាត់ ជួរ

เพราะโทษ คั่ว, กดว เพ็ดยง, เก้ง

ไม่ว่า

ขุนโจม คง, ตั้งบ้าน, ขครำนไป

คป น

ไม่, ถ้างั้น, คิดถึงตัว

๑. ชุ่ม ชำม, ยาม แดง, เตยว

๒๒
แคว้นพด

แม่ จำ หัด, โหน่ เป็น ไโร, ปัน ไช่ ชั่ว คน

วน น. พ หดวง, ไม้ งวง ชั่ว

หม่อมอน ไตมว, เจ้าช่อง

ดี ของ คน ๆ

১৯

កាំ ទេវតា

(ตรงเข้าไป ตบหัวซ้าย

ป๋น นิด พรุ่งนี้ให้ ไปเอาเงิน

ทรง เข้า กอด ถก ฝรั่ง

๒. พัฒนาระบบ

ให้เด็กผ่า คดม ก็ไม่ ยอม ประ คอง เจ้า

โรงไผ่)

ออกโครง

จัน) บท ๑

น, ชาย ปัน, ตรี

ក្នុង

ปลดอม เป็น องค์,อิเหนา รเด่น,เด่นให้ชน คโมย

คโมย

นาง, แผลง น้อย, พัก ทอง วัน เหาะ ตู ชัน, วิมาน แมว,
 โรง แถว ชม (พัก ทอง ออก) นั้น แน่จ้, พี่ พัก ทอง,
 ของ น้อย เขย เกิดไป เขย, อุบาย นอก, หลอกให้ ส้ม
 หลวง วิไชย, ไซ้มา เชิญ, แผลง เห็น ตม ไป ตัก กม, มะ
 กอ กระ ท่อม, ซ้อม ตักเค้า ๗ & คำ เจริญ (เข้าไป
 กราบไหว้ ยอ แม่ ทิน ทัก พัก ทอง หลอก ว่า คุณ หลวง
 จอด รถ ทางโน้น ให้ มา เชิญ นาย เด็ก แผลงไป ด้วย น
 พัก ทองไม่ รั้ เท่า ก็ ตี ออก ดีใจ เรียก น้อย มา แต่ง ตัว จะ
 พาไป ส่ง ที่รถ อ้าย ปั่น ว่า คุณ หลวง อาย แถ เกรง
 แพร่ง พราย จิ้ง แอบ รถ อยู่ ทางโน้น พรุ่ง นี้ จึ่ง ไป
 เยี่ยม อดวย พร ที่ ตัก ที่ เคียว ดี กว่า พัก ทอง หลง ก็ มอบ
 น้อยไป กระ อ้าย ปั่น กระ ยม กระ ย่องไป ส่ง หน้อย
 อ้าย ปั่น ได้ ก็ เคย กัดบ เข้าโรง อ้าย ปั่น ทำ พิณอบ

พิเทา ตาม หลัง ขอ วัช ขอ รวง มา จน พัน ราน พิ
สาว)

กล่อม ลูก ๑ (ปั่น ตี เสมอ) แม่ แผลง จำ, ปั่น
จะ ตำ, ระวัง ผิด สมอง คิด, เบอ วัน, ปั่น ไม่ เซตา
คุณ หลวง เรา, เจ้า ชู้, หู ไม่ เบา งัว เจี้ย เคต้า,
เมื่อย น้อย, เกือบ ร้อย เทียว ทั้ง ชุน โจน, โชน มนัง,
คดง้อ คดบ๊ ไหน จะ จับ, เบ็ด โคม, นาง โคม เขียว
ไม่ หวัง แหวง, ถึง แม่ แผลง, ดัก แ่ง เตียว ปั่น ดอก เกตุยว,
สาว ดี ขวั้น, อัน อารมณ์ รัก แม่ แผลง, แฉ่ง แม้ง มุด,
สุด ออระ หน่อง ตัว มัน หงอง, ดอง แกน ๆ, แค่น อุ่ม
ส้ม จึง ขยาย, อุบาย อี เหนว, ดัก เค้า คม เขียว
อย่างม, คุณ หลวง ปั่น, ดอก ท่าน รัก (แผลง ปลาดใจ ฐ
คัก เดียว ที่ แด อาย แก หน้า) นี่ มี นึก, พิลึก ตะเข้, ว่า

เราดู่น ผัว หดง ชุน, พระพระยา, บ้าย ศักดิ์ ยอม
 มาเน, เพราะจะ เน, พี่ใจ ยักษ์ ไป เทียวพัก, พัง
 อาไศรย, ใคร ตบมาย ไซ้ ช่ม ตุก, ตุก ผัว, ไม่ ตัว
 ดัน บอช ชีบา, กำ กั้น, ชนใจ หาย อยากรักใคร,
 ใคร อยากรัก.มิ พัก อยา ควร ฝาก กาย, ฝาก ชีวิต,
 จะคิด มี (บั้น) เกิดจะพา, หา แห้ง, ให้แฝง พัก ไซ้
 บั้นรัก, จริงๆ หนา, ให้ฟ้าผิ แม้นแม่ แฝง, แห้ง
 ใจ, ไม่ใยดี ไม่สู้ม สี่, สุ่ม ห้า, ดอก อย่า กัดว ๗
 ๑๒ คำ เจรจา (เกี้ยว พาด ง้องอน นิสัย มือ
 แฝง เจ้า หดง คอ ตุง นัก อยุ่ ก็เคย พา กัน เข้าโรงไป
 นาย ตก จันทร กะอี่ เบียก นาว ออก ซัก นาว ทราบ ความ
 คดตด)

๑ (ถูก จันทร) เรา มี ผัว, ชั่ว ชั่ว,
 บ้า ผู้หญิง อย่า สูง สูง, ดี กว่า ชน, คน คน ชั่ว ไม่
 เคย พบ, บัด ชบ เสีย, เมีย ของ ตัว ยัง กตัญญู,
 ให้เขา หมั้น, ก็ ดี คน จะ ต้อง ง้อ, หมอ ความ,
 ตาม เขามา ให้ พ้อง อย่า, หา เหตุ, ส้ม เกต ผล แบ่ง
 ดิน เต็ม, ดิน ตำ รศ, หมอ ระคน ไร่ จะ จน, มุม
 ใคร, คิด ไว้ พอ อี เต็ม หา, ตัว เป็น เกตุ ยว, ผู้ เดียว
 ดอก เตรียม ยก ยอก, ไว้ เสีย พร้อม, ไม่ ยอม จ้อ
 ไม่ หลง หลง, หลง วิไชย, เห็นใจ คช ดน แม่ พ่อ,
 อยู่ แต่ ตัว, กตัญญู ใคร มี ๖ คำ เจรจา (โกรธ
 งอๆ หลง วิไชย ประ คอง ถูก ชน พันธ์ ที่ หลง
 ว่า จำ หวัด มา จะ ชน รถ แด ไป ค่าง เจอะ ถูก จันทร
 คุณใหญ่ หลง วิไชย คาค ว่า พัน เพราะ ถูก บอช เคย เคย
 ก็ พอ)

ชุด ที่ ๕

(การ ภา ษา ษั ง) ฉากใน คึก ถับ หดอง วิ ไซ ย์ เข้า
จะ ให้ แม่ จำ หวัด อยุ่ ตัว ถกร มี หดอง วิ ไซ ย์ ทำ ถัง
กะ เหยื่ กับ ถู ถน พัด ษั นั ษั อย ไซ คณุม หวั อยุ่

โถม นอก ๑ (วิ ไซ ย์) จะ เฝ้า อย ไซ, รคาย ใจ,
ถึง ไหน หนะ รว กะ จะ, ถ่น ไซ ย์ โม่ ง, คณุม โปง ษั
เสี้ย แรง นั ถ, จำ หวัด มา, โม่ พา ที่ เกถั ยถ ษั ง พั,
นั ถ หนา, ถา ถ่าไร (นาง โม่ พถ) เป็น บญ ถบ, พบ
นั ถ, ถม ปอง จิถร ษอ จบ นิด, บิด บั ง, ไป ถัง ไหน
เสี้ย แรง รัก, เสี้ย แรง นาก, ผาก อไถย ษอ ษั น ใจ,
แม่ จำ หวัด, อย่า บั ถ ษั ษ ๔ คำ เจรจา (แย่ง เป็ด ผ้า

นางก็ บึ้ง บัด ทักทก หดวง วิไชยกัฒ์ อิตตอดกอดรวตฺเตย
 แต่ กัดัน หอม แต่ น้ำมัน จันทน์ กลึง มา นอกโปง จนอ่อนใจ
 จึง หยอก จั นาง เป็น บำ จั โยน ผัว เข้า โถม กอด จึง
 รู้ว่าไม่ใช่ แม่ จำหัด เป็น อี จับ เพช รั้ง อไร ตัว
 หนึ่ง ท่าน หดวง สดั่งใจ หาย นาง กอดไม่
 ปล่อย แก้ว ไข เป็น นาน จึง สว่าง ทาม ว่า มา แต่ไหน
 ชือไร ว่า มา แต่ ตัก ขุน พัดมัน หัก เคย ทำ บ่อน มา
 ก่อน เดิม ชือ เตียว เตียว นั ผัด ชือ หวัด ท่าน
 หดวง ทอด หุ่ย ถม จะ จับ เตียว ให้ ได้ ขณะนั้น พอ
 สว่าง ยาย เขียว กราก ถึง ทอง เงิน ๓๐ ชั่ง ค่า
 ชัก สือ จำ หวัด ให้ ท่าน หดวง เลี้ยง ยาย เขียว ก็ ว่า
 โกง ได้ รับ ตัว มา อะ มือ ไม่ ทนไร แม่ พัก ทอง เอา ใช้
 ไก่ มา ให้ กระทบ กระ ย่อง ขอด พร นั้ง เขย เดย

ช่วยเถียง ยาย เชื่อว่า ที่ ท่าน หวด วัป มา นะน้อง
 ตัวเองต่าง หาก ท่าน หวด ปฏิเสธ แม่พัก
 ทองเข้าใจ ว่า ถ้อย ยาย เชื่อว่า ครั้น รู้แน่ ก็ คุณ ไม่ทัน
 ไว ชัย ปัน ก็ มาทอง เงิน ๕ ชั่ง นายเถยคำ เอ็ด
 มันก็เถียงว่านี่ ถูก ชน พัดนั้น ช้อ หวัด นายโกง มัน แม่
 พัก ทอง ชัก ชัย ปัน ๆ เถย ขยาย ว่า นายช่วยให้ ได้กะ
 มัน แม่พัก ทอง โกรธใหญ่ ไม่ทันไร นาย ถูก
 จันทร์ พา หมอ ความ กับ นัก การ เอา หมาย มาให้ พ้อง
 หย่า แรก ท่าน หวด ไม่ ตกใจ นี่ ก็ แจก ครั้น รู้
 เรื่อง พ้อง อย่า กัดบ่ ค่า หา ว่า รัก ผู้ ชาย หน้าไม่
 ขาย นาย ถูก จันทร์ จึง ขยาย ที่ ท่าน หวด เอง
 ให้ ผู้ ชาย มอช พาไป เขาไม่รู้ตัว กำดั่ง เอะอะ ชุน

พจน์ โภค โภช พว สวรรค์ กอง ตรี เวน มา จะ เขา ตัว
 ถูกสาว ต่าง ซึ่ง กัน บอก เอ็ด ตโรเลยไม่ได้ ความ จน นาย
 ถูก จันทน์ บอก จึง ได้ รั้ว ต่าง ก็ รุก ทำน หลวง ตระจะแทรก
 แผ่น ดิน ไป ทันใด นั้น ตา เป๊าะ หัว ขุน พจน์ ดีใจ มา
 คำนับ ถูก เขย ขุน เขา พากัน ยุ จะ เข้า ไป กอด หลวง วิไชย
 จะ เตะ เขา เลย ฮ่าใหญ่ ใน ที่ สุด หลวง วิไชย แก้ว แพร แซ
 คาด พง ลง ผูก ตา นั้ง ขัด สมารี นาย ถูก จันทน์ เลย
 เรียก อี้ เตียว มา มอบ เป็น สาวก นาย สวรรค์ ร้อง
 ว่า ดำเจ็จ เป็น พระ บั๊จ เจกะ พุท การวาทะ เลี้ย แล้ว ต่าง
 ออก หัว เหวะ ไม่ได้ เลย ฮ่า กัน ดัน กั)

บิต ม่าน

๐๐๐

